

FORMY MUZYCZNE.

(Ciąg dalszy).

Analiza form warjacyjnych nie przedstawia zasadniczych trudności. Zaczynając od najprostszyc i łatwiejszych można stopniowo przejść do bardziej skomplikowanych. Analiza formalna jest właściwie zakończona po stwierdzeniu formy tematu; lecz należy również stwierdzić środki warjacyjne. Zaczynamy łatwym dziełem fortepianowem Mozarta: war-

jacje na pieśń „*Ah! vous dirai-je maman*”.

Temat jest bardzo prosty, a warjacje zawierają wielką różnorodność odmian; ponadto całkiem wyraźnie widać w tem dziele, że całość nie jest dowolnem następstwem warjacji, tylko jednolitą konstrukcją. Oto temat, właściwie tylko jego melodia

The image displays two staves of musical notation for the melody of 'Ah! vous dirai-je maman'. The first staff is labeled 'A' and 'B' at the beginning. The melody is written in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). The first staff consists of 14 measures, with the first 8 measures labeled 'A' and the last 6 measures labeled 'B'. The second staff is labeled 'A' and consists of 14 measures, with the first 8 measures labeled 'A' and the last 6 measures labeled 'B'. The measure counts are indicated by numbers in parentheses below the staff: (2), (4), (6), (8), (2), (4) for the first staff, and (6), (8), (2), (4), (6), (8) for the second staff.

A ||: 4+4: ||
 B ||: 4+4
 A 4+4: ||

Trzyczęściowa właściwa pieśń mała.

A teraz do pierwszej warjacji. Bas zachowany bez istotnych zmian; temat w prawej ręce ozdobiony szesnastkami

Mimo silnej ornamentyki temat przeziera bardzo wyraźnie, ponieważ nuty tematu ciągle jeszcze odgrywają ważną rolę: pojawiają się bądź najczęściej w każdym takcie, bądź na ważnych miejscach. Nuty tematu oznaczyliśmy kreskami (-). Pierwsze dwa takty mają tylko sąsiednie nuty obce (zamienne),

następne posługują się również tonami dalszemi. To działa również w części B, gdzie te same motywy są zmienione wpierw sposobem pierwszym, później zaś drugim; a więc już sama część B wykazuje rozwój. Oto ona:

(C. d. n.)